

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 169. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265046416/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Med sin Planete-lund, sig runden om at skiude,
 Oc skrive u-fordult, slet efter egen ville,
 At Jorden svinger om, men Himmelen staaer stille. (h)
 Oc det her skulde gaae som naar mand Skif fra Lande
 Udlegger, gaar til segls, til Søes at lade stande,
 Da, end dog Landet staaer, oc Skibet gaar i Floode,
 Dog siunis Land at gaae, oc Skibet som det stode.

Med denne *ration*, vil mangen binde biørne,
 Skuld' hand end med sin dict, *Jessaum* self fortørne.

Men dersom det saa var at Stierner alle tiide,
 Staa lige viidt atskild' oc aldrig nærmer skridde,
 En ret-skudt pil i Luft vist foer sin kaas med alle,
 Oc skuld' ej snore-ret os ned ved siiden falde.
 Thi Steenen kast i Luft, naar Skib vind-striidig segler,
 Ned-plumper akter ud; den prøfve dig ej fejler.
 End skulde det oc skee, Jern-kuglen Luften bryder,
 Som brummende Carthou of gloende hals udskiuder,
 I Øster stilled hen, før skuld' i stycket blifve,
 Oc kruudet uden Fruct sit ildig Luft-slag gifve:
 Thi Jordens hastig Løb (i) den Kugle-fluct skuld' hindre
 Som Liun-ild ofvergaaer, af Øst i Vest at glindre.

[152] De Sommer-Fugle smaa, som viidt om føde lede,
 Naar de fra huuse drog' ej hver fand egen rede.

Hør *Musa*, dig ej bør, *Copernicium* (k) mod-striiide,
 Det arbed andre lad, som konsten bedre viide,
 Tag regne-brettet frem, lad see du *calculerer*
 De Natte-blus som viidt paa Himmelen spatserer:
 Dog denne Regne-konst vil skee paa ny manere,
 Thi alle Hafsens Sand maae Regne-penge være, (l)
 Tag dem i haanden din, lad intet Korn udfalde,
 Jeg icke tvifler du jo dem behøver alle.
 I sliq u-mulighed (der Gud allene reguer,
 Oc gifver Stierner Nafn, som deres Krafter egner,)
 Haer dog vindskibelig de fordum ældre-viise
 Dem baade deelt oc næfnt, de Unge det maae priise.

(h) Falskeligen
 bevisis af
 Skibfart, at
 Jorden gaar
 oc Himmelen
 staaer stille.

(i) Jorden
 skulde løbe
 fastiger end
 Lunidt der
 skil af Øster i
 Vester.

(k) Hvo Ly-
 sten iafver,
 dragis med
Copernico der-
 om. Jeg ven-
 der mig til
 Stierne-
 igjen.

(l) Hvo der vil
 beregne Stier-
 nernes Tal,
 maae hafve
 alle Sandkorn
 til Regne-
 penge.